

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 28

12. července 2015

Cena: 8 Kč

Dne 30. června jsme byli svědky mimořádné a radostné události: inaugurace ThDr. Kamily Veverkové, Th.D., do funkce děkanky Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy. Tomuto setkání, které proběhlo ve Vlasteneckém sále Karolína, se budeme věnovat dále v příštím čísle. red

Uctění památky Mistra Jana Husa v Miláně

Když mě pan biskup Filip Štojdil a pan vikář Lukáš Bujna požádali, abych napsala několik řádek jako vzpomínku na naše setkání v Miláně, které se uskutečnilo 5. června, uvědomila jsem si, že mohu psát opravdu heslovitě, protože výstižných vět padlo toho dne hned několik. Opakovali jsme si je, až se z nich skutečně stala hesla.

Při seznámení se můj manžel představil jako katolík, který se ale cítí i tak trochu husitou. Naši husitští hosté zase odvětili, že jsou husity, ale uznávají katolíky. To se pak ujalo jako rčení. Naš vzpomínkový večer v Bibliotece Ambrosianě jsem začala větou, že nás katolíky a husity Jan Hus po stáletí rozdělával a nyní nás v Miláně

řekl, že dnes nás kalich opět spojuje. Na motiv vlajky s nápisem „Pravda vítězí“ zase navázal ve svém projevu pan biskup Filip Štojdil, když řekl, že je rád, že se ten nápis nezměnil, i když se vyměnili různí prezidenti. Zároveň ale varoval, že pravda a láska jsou bez Krista jen prázdná slova. Vrátil se i k pojetí pravdy u Mistra Jana Husa a zdůraznil, že pravda vítězí, jen když je to pravda Kristova. Heslem pana vikáře Lukáše Bujny by mohla být tato věta z jeho kázání při ekumenické bohoslužbě v chrámu San Sepolcro: „Byli jsme společně zahrnuti do rodiny Božích dětí, ať už náležíme k jakémukoli křesťanskému vyznání. Boží dítě ví, že propast mezi námi a Bohem je

spojil. Pan velvyslanec České republiky u Svatého stolce dr. Pavel Vošalík mne poopravil, že to nebyl Jan Hus, který nás rozdělával, ale špatné pochopení Mistra Jana Husa. I to jsme si často opakovali. Pan velvyslanec nám také oznámil, že pan prezident vztyčil na Pražském hradě vlajku s kalichem. Pan honorární konzul České republiky v Miláně Giorgio Aletti k tomu podotkl, jak je důležité, že symbol krve Kristovy se nachází právě na Pražském hradě, tedy sídle hlavy státu, který v dobách komunistického režimu po dlouhá léta náboženství pronásledoval. Dále

přemostěna Kristovým křížem.“ Opravdu zcela jednoznačně jsme poznali, že je to Kristova oběť, která nás spojuje, a že je toho velmi mnoho, co máme společného. Naopak jsme si příliš nevěšovali toho, v čem se různíme. Děkujeme Pánu Bohu za toto setkání i za upřímné přátelství, které se mezi námi vytvořilo. Budeme prosit, aby se nám podařilo vytvořit tradici setkávání, abychom se mohli ještě lépe poznat a společně chválit veliké dílo Boží.

Růžena Růžičková-Sanicola, Spolek krajanů a přátel ČR v Miláně

Německý prezident k připomínce M. J. Husa

Zleva biskup Tonzar, biskup Clemens, německý prezident Gauck, senior Ruml a primátor Kostnice Burchardt. Foto: SÜDKURIER.

Německý prezident Joachim Gauck si na ekumenické bohoslužbě v Kostnici 28. června 2015, spoluvedené německými duchovními, bratrem biskupem Davidem Tonzarem a synodním seniorem Joelem Rumlem, připomněl českého reformátora. Br. biskup Tonzar předal jménem patriarchy a Církve československé husitské německému prezidentu stříbrnou medaili za připomínání života a díla M. Jana Husa v Německu.

• Zeptali jsme se bratra biskupa, jak cesta a celá bohoslužba probíhala:

Kostnice je krásné město. Tentokrát jsem v místě pobyl snad jen 15 hodin a na cestě asi 17. Dlouho jsem se rozhodoval, zda se do Kostnice vůbec vypravím, když nás již 3. července čeká opět cesta do tohoto města. Leč prosba primátora Kostnice U. Burchardta byla velká a jeho přání, aby se na bohoslužbě podílel zástupce husitské církve, nešlo nevyslyšet. Za poslední tři dny jsem měl sice za sebou zasedání diecézní rady, nádherné setkání za účasti bezmála 150 lidí s udílením kněžského svěcení ses.

K. Čadové ve Voticích, setkání s dětmi základních škol z Loun a uvedení v život zvonu M. Jan Hus též za veliké účasti duchovních i zástupců města v čele s paní primátorkou v Děčíně, ale pozvání k ekumenickým bohoslužbám v Kostnici se prostě odmítnout nedalo. A to i z důvodu, že br. patriarcha se díky jednání církevního zastupitelstva bohoslužby v Kostnici také účastnit nemohl.

• Německý prezident je původně kazatelem evangelické církve, účastnil se bohoslužby aktivně?

Aktivně... Ano, byť samozřejmě ne za stolem Páně. Před bohoslužbou jsme společně diskutovali o pořadu a též jsme připomínali zásadní otázku hodnocení Husova života – kacif či reformátor. Bohoslužbu jsme se synodním seniorem spoluvdli s evangelickými partnery z Bádenska a Bádenska-Württemberska a také s biskupem Jednoty bratrské z Bad Bollu. Probírali jsme též prohlášení církvi působících v Kostnici k životu a dílu Mistra Jana. Překvapilo mě, jak je celá Kostnice koncentrovaná na J. Husa.

Pokračování na str. 4

Husův rok v Plaňanech

Nezapomenout Husovo „Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti,“ se snažíme v letošním roce i v Plaňanech. Uspořádáním několika akcí naše náboženská obec přibližuje Husův odkaz nejen členům církve, ale hlavně široké veřejnosti.

• Zájemci tak mohli v dubnu navštívit na naší faře přednášku pana Mgr. Martina Drahovzala „Po stopách husitství na Kolínsku“. Sám Mistr ve svém životě Plaňany minul, ale následné události kraj kolem Kolína rozhodně ne. Právě o tom, jak zasáhly Husovy myšlenky náš region, jsme si popovídali na naší faře.

• V sobotu 23. května zaznělo v Husově sboru **scénické oratorium Mistr Jan Hus** o Husově životě a odkazu v obnovené verzi v roce 600. výročí jeho upálení. Koncert se uskutečnil díky osobnímu sponzorskému daru.

• Na **NOC KOSTELŮ** naše náboženská obec v rámci programu pro návštěvníky nabídla tak jako ve většině náboženských obcí promítání filmů „Dějiny udatného českého národa“ a první díl filmu „Mistr Jan Hus“. Během odpoledne a pro zájem návštěvníků jsme, tak jako každý rok, promítli populární Cimrmanovo „České nebe“. Úspěch měl i koncert country kapely „Ne Nic moc“ a průběžně komentované **prohlídky plaňanských památek: Husova sboru - bývalé synagogy, renesanční zvonice na hřbitově a kostela sv. Jana Křtitele.**

• Před prázdninami a očekávanými velkými oslavami v Praze jsme si v Plaňanech připomněli Mistra Jana ještě 6. června programem „**Pocta Mistru Janu Husovi**“, kdy vystoupil pěvecký sbor „Piccolo coro ed organo“ a děti ZŠ Plaňany přečetly úryvky z knihy **Dopisy z Kostnice** od Jany Krajčírřikové. **Martin S. Charvát**

Synagoga v Plaňanech byla místní židovskou obcí postavena v letech 1858 - 61 podle plánu stavebního mistra Josefa Francouze spolu se sousední židovskou školou. V r. 1926 již nepoužívanou synagogu odkoupila naše církev a upravila ji na svou modlitebnu. Od 90. let 20. století probíhají postupné opravy památky, během kterých byly zpevněny klenby a připravují se sanace vnějšího zdiva i nová fasáda. Z původního vybavení se dochovaly krásně vyřezávané synagogální dřevěné lavice z pol. 19. století a vstup na původní ženskou galerii, po roce 1926 rozšířenou a upravenou na kruchtu. Na ní stojí varhany z roku 1930. Unikátně dochovaný areál bývalé synagogy a židovské školy byl zapsán do Ústředního seznamu nemovitých kulturních památek ČR.

Hluboký humor Silesiův

(Dokončení)

„Lehkým tónem „svatého humoru“, jenž přesahuje vážnost paradoxu, je možno vystihnout více, než co dovoluje rozumové rozpětí,“ píše v čísle 26 ČZ br. Miroslav Matouš o poezii vratislavského rodáka Johanna Schefflera. Ten byl více znám pod biřmovacím a následně uměleckým jménem Angelus s přídomkem Silesius. Uvádíme dokončení vybraných dvojverší ze sbírky „Poutník cherubský“, kterou br. Miroslav Matouš přebásnil z němčiny. red

• „Jsem bohat jako Bůh; vřdyt' není prášku tady, jenž nepatřil by mně a jemu dohromady.“

• „Bůh mluví nejméně, ač sám je hlasem hlasů; v něm slovo jediné zní věčně zevnitř času.“

• „Bůh nebyl pouze sám, když zem a nebe tvořil: já nebýt u toho, on daro by se mořil.“

• „Ne, Bohu nemožno se nikde skrýt, jak díš, leč když mu nějaký ten úkryt vybájíš.“

• „Věz, Boží proroci jen pro zlé zákon psali. Ti dobří vůbec by ho nepotřebovali.“

Motýl

Kdys motýl náhle do mé jizby vlét',
kol žáru lampy kroužil, nechtěl zpět.
Já šetrně jej do svých dlaní skryl
a oknem do svobody vypustil.

Má duše kdyby chtěla zamířit,
kam láká falešný a lživý svít,
svou láskou, Bože, stůj mi k ochraně
a před zkázou mne ukryj do dlaně!

Erika Petrick
Přeložil Miroslav Matouš

Z kazatelského plánu

Sedmá neděle po svatém Duchu

Ukaž divy svého milosrdenství, Spasiteli těch, kdo před útočníky se k pracici tvé utíkají. Ochraňuj mě jako zřítelnici oka, skryj mě ve stínu svých křídel. ŽALM 17,7-8

První čtení: Ámos 7,7-15

Tužby pro dobu po Duchu svatém (II):

1. Abychom v Božích příkázáních zalíbení našli a Boží vůli se řídili, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom v útrapách života odvalu a trpělivost osvědčovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, od tebe pochází každý ušlechtilý cit, každá dobrá rada a každé svaté dílo. Daruj svým služebníkům pokoj, abychom v srdci poslouchali tvá příkázání a žili v klidu a míru! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Efezským 1,3-14

Evangelium: Marek 6,14-29

Verš k obětování: Žalm 50,23

Verše k požehnání: Žalm 95,7-8a

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, děkujeme ti, že ve svátosti večeře Páně přijímáme závdavek života věčného. Dej, ať všichni, kdo okoušejí svátostný chléb a kalich, rostou ve víře, lásce a naději! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 46, 55, 59, 59, 104, 116, 311

Události doby válečné na Jičínsku 1934 - 1945

Dokončení článku

Miroslava Matouše

Jan Amos Komenský napsal v roce 1632, kdy se začínali vracet exulanti v naději na trvalý válečný zvrát, knihu „Haggaeus redivivus“ (Oživlý Aggeus): „Vý, kteří jste ustoupili Jeroboamovi, Achabovi a Jezabel, abyste si uchovali domy, pole a život, a poklonili jste se šelmě a přijali její znamení, jen abyste mohli volně prodávat a kupovat, naříkejte a plačte, styďte se a hanbete, lekejte se a děste, protože to není maličkost, čeho jste se dopustili tím, že jste zapřeli poznávanou pravdu a v ní Boha, abyste se líbili lidem nebo ze strachu před nimi.“

Nejde jen o naši zemi současnou, Čapkovu a Komenského, ale o celý kulturně propojený svět. Nabízí se nám i vzhled Romaina Rollanda do revoluční Francie z konce osmnáctého století. Jeho drama „Hra o lásce a smrti“ ukazuje na zradu těch, kdo měli národ vést a vzdělávat. Ve scéně jde o schvalování Robespierrova rozsudku smrti nad Dantonem: „Všichni

pro to hlasovali. Všichni se hrnuli před zraky proskriptorů k tribuně. Někteří se shrbeným hřbetem a s nejistým hlasem. Většina stavěla však na odív římskou odhodlanost a mluvila hlasem kovovým, třebaže strach jim vřeštěl v útrokách.“

Přečetl jsem si článek Alexandra Solženicyna z 12. února roku 1974 „Nežít se lízí“, týkající se jeho ruské vlasti. Stojí v něm: „Tak beznadějně jsme už klesli, že za každodenní skývu chleba se vzdáme všech svých zásad, své duše, všech příležitostí pro své děti, jen abychom neohrozili svou vratkou existenci. Nezůstala nám ani pevnost, ani hrdost, ani plamen v srdci. My se nebojíme ani atomové smrti (třeba se před ní schováme), my se bojíme projevů občanské statečnosti. Jen se neodtrhnout od stáda, neudělat krok samostatně, abychom se neocitli bez bílé veky, bez plynových kamen, bez povolení pobytu v Moskvě.“ Vraťme se ještě ke Komenskému, jenž věřil, že „vláda věcí tvých k tobě se zase navrátí, ó lide český“. Nestačí k tomu vnější,

politický převrat, ale věci hlubší. V knize „Pangersia – kniha o všeobecném probuzení“ upozorňuje i nás dnes: „Pohleďme na stav politiky. Jeho základem je sebeovládání; neboť moc nevládne, leč to, co se samo ovládá, a nikdo nemůže vládnout nad jinými, leč ten, kdo současně, ba především, ovládá sebe. – Lidé ve své valné většině nejsou pamětlivi své vznešenosti a jsou tak otrockého ducha, že se zahazují nejbezpečnějšími věcmi, jako je žaludek, požívavost a ostatní malichernosti, dávají se jimi ovládat, věst, táhnout a zmítat sebou jimi sem a tam, jsouce nehodni toho, aby slyšeli na jméno člověk, jenž přece značí tvora určeného k vládě nad věcmi.“ – Jako by Učitel národů psal o naší současnosti. Co je třeba především učinit? Komenského přesvědčení, že „základem je sebeovládání“, a Čapkovu výzvu k duchovní disciplíně zastával i Chelčický. A konečně Martin Buber: „Archimedův bod, z něhož já na svém místě mohu pohnout světem, je změna mne samého.“

Nad Písmem

JAN KŘTITEL

„Ušlyšel o tom král Herodes, neboť jméno Ježíšovo se stalo známým; říkalo se: „Jan Křtitel vstal z mrtvých, a proto v něm působí mocné síly.“ Jiní říkali: „Je to Eliáš.“ A zase jiní: „Je to prorok – jeden z proroků.“ Když to Herodes uslyšel, řekl: „To vstal Jan, kterého jsem dal stít.“ Tento Herodes totiž dal Jana zatknout a vsadit v poutech do žaláře, protože si vzal za ženu Herodiadu, manželku svého bratra Filipa, a Jan mu vytýkal: „Není dovoleno, abys měl manželku svého bratra!“ Herodias byla plná zloby proti Janovi, ráda by ho zbavila života, ale nemohla. Herodes se totiž Jana bál, neboť věděl, že je to muž spravedlivý a svatý, a chránil ho; když ho slyšel, byl celý nejistý, a přece mu rád naslouchal.“

Marek 6,14-20

Sestry a bratři, i na tomto příběhu je vidět rozdíl mezi spravedlivým královstvím Božím, které nám přináší Ježíš, a nespravedlivým královstvím pozemským. Jan Křtitel zemřel za pravdu, obdobně jako Jan Hus. Jelikož byl čistým mužem, vysloužil si svým životem království věčné, což nemůžeme říci o Herodovi, který si svou slabostí vysloužil své odsouzení tím, že nakonec nechal stít Jana Křtitele. V životech obou mužů je mnoho paralel, a které v textu upozorním.

Kdo je vlastně Jan Křtitel a za koho jej lidé pokládali? To bylo na začátku jeho působení obdobné v celé zemi, královský dvůr nevyjímaje. Občas si lidé pletli Jana s Ježíšem Kristem či s prorokem Eliášem. Na jiném místě Markova evangelia čteme: „...Cestou se učedníků ptal: „Za koho mě lidé pokládají?“ Řekli mu: „Za Jana Křtitele, jiní za Eliáše a někteří za jednoho z proroků.“ (Mk 8,27-28) Petr nakonec vyznal, že Ježíš je Mesiáš. Je to tedy obdob-

né jako na začátku naší perikopy. Ježíš Kristus a Jan Křtitel působili v určitém období společně, v té době si je mnozí pletli. Jan Křtitel měl také své učedníky. Mnozí z nich po jeho smrti přestoupili do učení k Ježíšovi, ostatní zůstávali učedníky Jana Křtitele.

Mt 14,12: „Janovi učedníci potom přišli, odnesli jeho tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi.“ Mk 6,29: „Když to uslyšeli Janovi učedníci, přišli, odnesli jeho tělo a uložili je do hrobu.“ Mt 9,14: „Tehdy k němu přišli Janovi učedníci a ptali se: „Jak to, že my a farizeové se postíme, ale tvoji učedníci se nepostí?“ Sk 19,3: „Pavel řekl: „Jakým křtem jste tedy byli pokřtěni?“ Oni řekli: „Křtem Janovým.““

Ježíš mluvil o Janovi jako největším z proroků. Jeho matka Alžběta byla snad sestřenicí Panny Marie. Narození Jana Křtitele zvěstoval anděl, jako narození Ježíšovo. Jan Křtitel žil asketickým životem a křtil lidi v Jordánu na znamení pokání a odpuštění hříchů, pokřtil i Ježíše Krista. Lidé si pletli Ježíše také s Eliášem. Eliáš byl vzat do nebe a má se vrátit v posledních dnech, o kterých Ježíš mluví. Jan zvěstuje soud a Ježíš království Boží. Lidé také věřili, že je jeden z velkých proroků, kteří žili v Izraeli dříve, a že díky němu se navrací Boží Duch do Izraele. Kéž by i skrze naše duchovní vstupoval Duch svatý mezi český lid a mnozí je vyhledávali jako Jana Křtitele.

Rád bych zmínil jednu zajímavost, že na Předním východě existuje gnostická sekta, která přikládá velkou roli právě křtu a ponoření. Nazývají se

mandejci a vykonávají křest každou neděli i při vzácných příležitostech, jako např. během svatby. Křest je pro ně podmínkou spásy. Mandejci žijí v Iráku, Íránu, Austrálii, v dnešní době i v některých evropských státech. Na Předním východě jsou známí jako Sabejci – tedy jako „křtitelé“. Mandejci provádějí ranní očištné koupele či sebeponoření, aby se očistili od hříchů. Pro mandejce je Jan Křtitel velkým prorokem a jedna z jejich hlavních knih nese jeho jméno. U mandejského křtu ale chybí dar Ducha. Rozdílnost Janova křtu je v pokání a neopakovatelnosti křtu. Janův křest je spojen s posledními dny, ale je také očištný, zbavuje nás hříchu a je jakýmsi prvním krokem ke království nebeskému. Přestože se mandejci k Janu Křtitele odvolávají, není jasná historická souvislost. Přestože jsou mandejci odlišní od křesťanství, přišlo mi zajímavé napsat o nich pár řádek v souvislosti se křtem a Janem Křtitelem.

V křesťanských církvích je role křtu nezastupitelná. Platnost křtu je trvalá, proto jsme křtění jen jednou a věříme, že nám tak začíná nový život – království Boží zde na zemi, že se znovu rodíme, a to v Duchu svatém a vydáváme se na cestu za našim Spasitelem Ježíšem Kristem. Ano, rodí se v nás nový život. Tak jako Kristus zemřel na kříži a vstal z mrtvých, tak i my díky křtu se znovu rodíme a směřujeme naše životy k životu věčnému. Jan Křtitel nám přináší křest a očištnost, to je jeho odkaz. Ježíš Kristus nám přináší spásu a život věčný. Amen.

Zdeněk Havránek

Modlím se k tobě, Bože, abychom nezapomínali na to, proč jsme byli pokřtěni, abychom si uvědomovali očištný význam křtu, a zachovávali jsme tak naše životy v čistotě a pokoře k tobě, Pane. Přeji si, abychom následovali Krista v tom nejčistším slova smyslu a žili tak naše životy prodchnuté Duchem svatým. Amen.

Hus v dnešní době

Dne 25. června jsem měl opět přednášku o Husovi. Tentokrát v Městské části Brno-Kohoutovice, na radnici. Sami mě pozvali, mimo rámec jakýchkoliv našich aktivit. Starosta, tajemník, místostarosta, rodiny s dětmi, studenti. Na 80 lidí – které vůbec neznám. Jeden člověk, který byl na naší biblické hodině, mě zkontaktoval telefonicky a přesvědčoval mě, abych přednášel. Nevěděl jsem, kdo na přednášku přijde a také s jakými otázkami. Nešlo o církevní prostředí, musel jsem tomu přednášku přizpůsobit, i když Husova pravda evangelia tam zazněla. I o našem Pánu Ježíši Kristu. Ale také historické a politické (i teologické) souvislosti a Husův

životopis, jeho důraz na pravdu a mravnost. Jak potřebné i pro dnešní dobu! Akce proběhla v krásné zahradě radnice a k tomu plno lidí, pěvecký sbor (zpívali Jezu Kriste štedrý kněz, Ktož jsú Boží bojovníci i jiné písně). Následovalo plno dotazů od místních lidí, katolíků, dokonce tam byl i bratr husita z Nových Sadů (ze sboru Brno II od bratra Kubíčka). Asi pět lidí mi řeklo, že byli pokřtěni jako husité. Pozval jsem je tedy do našich sborů na bohoslužby a rozdal letáčky. Navázal jsem kontakty. Je dobré, když i lidé mimo nás mají zájem. Takový malý zázrak, ze kterého jsem měl velkou radost!

Petr Mečkovský

Husův dům v Českých Budějovicích

Před svým nástupem do nového působiště v NO v Českých Budějovicích-Čtyři Dvory jsem nezaznamenal, že na sborové budově je nápis Husův dům. Bylo to příjemné překvapení stejně jako pěkný vzhled nového interiéru modlitebny. Protože se však již ve sboru několik let nekonaly bohoslužby, tak i opravené zdi v přízemí započaly chátrat. Budou se muset znovu opravit. Důležité pak bude provést celkovou renovaci prvního poschodí domu, kde je zapotřebí pořídit výměnu oken, nové ústřední topení, rozvod vody, elektřiny i odpadu a další, s tím spojené práce. Je třeba i vyměnit druhou polovinu střešní krytiny. Je to určitá výzva

v roce Husově. Nemenší výzvou je potřeba vnést znovu život do tohoto místa. Zatím se podařilo pozvat vždy několik desítek návštěvníků jak na Noc kostelů, tak na večerní bohoslužbu, konanou bratrem biskupem Filipem Štojdlem 16. června, při níž přijal jáhenské svěcení pisatel těchto řádků. To jsou však pouze ty sváteční chvíle, kdy přijdou příbuzní a známí. Bylo by krásné nejen renovovat Husův dům jako budovu, ale také Husův dům jako místo setkávání při bohoslužbách, nad Písmem i při dalších příležitostech. Nepůjde to bez Božího požehnání a bez přispění Ducha svatého. Kéž se tak stane.

Karel Filip

Muzikál Kazatel opět na scéně

Muzikál Kazatel z autorského pera dnes již známého operního barytonisty Zdeňka Plecha, sólisty Národního divadla a člena naší církve, se po letech dočkal obnovené premiéry. V roce 2002 Kazatele poprvé nastudovalo a uvedlo občanské sdružení Verbum et musica působící při náboženské obci Brno-Řečkovice. Nyní u příležitosti 600. výročí smrti Mistra Jana Husa muzikál nacvičili studenti a přátelé ZUŠ Veverí v Brně ve spolupráci s NO Brno-Židenice. Obnovená premiéra (upravené a zkrácené verze muzikálu) se konala 16. 6. v divadle Bolka Polívky v Brně. Kdo přišel, určitě nelitoval. Před vyprodaným hledištěm mladí umělci předvedli mistrně sebrané kousky. Písně byly odpívané čistě a s noblesou. Dialogy se finily v pravidelných kadencích, bavily publikum svou nápaditostí a nečekanými zápletkami. Vyzvednout řemeslně dobře zvládnutou roli by si jistě zasloužila každá postava samostatně, ale připomenu alespoň postavy „lapků“ s jejich „šéfovou“ a „německého preláta“, které v lidech vyvolávaly pobavení už tím, že se ocitly na scéně. Humor a jiskřivost vyvažovaly postavy Mistra Jana a jeho sestry Kateřiny, které dodávaly celému příběhu nutnou vážnost a patos. Chcete-li si muzikál Kazatel o délce 100 minut opravdu vychutnat, osvo-

ďte se při jeho sledování od historických konotací. Příběh jako takový je vymyšlený, odlehčený a jeho účelem je kromě připomenutí odkazu Mistra Jana pobavit. Připravte se na to, že tři lapkové, kteří chtějí okrást chudého kazatele z Betlémské kaple, si servítky neberou.

Nelze nezmínit, že mladí umělci pod vedením režiséra Aleše Kučery měli na nastudování náročných scén něco přes dva měsíce. Ze zákulisí vím, že jejich zkoušky – v pro mnohé náročném maturitním a zkouškovém období – z časové tísně někdy končily v pozdních nočních hodinách. O to větší poklonu za vynaloženou píli, energii a profesionální výkon si všichni herci-zpěváci zaslouží.

Velké díky za uvedení muzikálu Kazatel patří kromě ZUŠ Veverí v Brně a mladým umělcům také NO Brno-Židenice a sestře farářce Anně Štěpánkové za úsilí a čas, které celému projektu věnovali.

Muzikál Kazatel je putovní a kromě Brna se představí např. také v Uherském Brodě a ve Vraclavi u Vysokého Mýta. Pozvat si jej můžete i vy, stačí kontaktovat sestru farářku Annu Štěpánkovou na e-mailové adrese: cchh.zidenice@seznam.cz.

Bližší informace o muzikálu získáte na www.husitezidenice.cz

Juraj Jordán Dovala

Z našich setkání

Diecézní den ve Vysokém

Setkání královéhradecké diecéze u příležitosti 600. výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa a 88. výročí úmrtí ThDr. K. Farského

Předpověď počasí na sobotu 13. června vůbec nebyla příznivá. Slibovala přivalové deště, bouřku, případně krupobití. Tedy ideální počasí k tomu, aby člověk nevytáhl paty z domova a možná si i trochu přispal. Ti, kteří se navzdory poplašným zprávám meteorologů vydali na cestu, a někteří na cestu poměrně dlouhou, rozhodně nelitovali. Kam směřovaly čtyři autobusy, vypravené diecézní radou ze vzájemně nejvzdálenějších míst naší diecéze a postupně se naplňující nedůvěřujícími sestrami a bratry? Do Vysokého nad Jizerou. Tam, několik kilometrů od rodiště našeho prvního patriarchy dr. Farského, se přeneslo, na jedno opravdu požehnané odpoledne, srdce královéhradecké diecéze. Ale proč zrovna diecézní den? Přibližně za tři týdny vyvrcholí v Praze velkoryse pojaté oslavy husovského jubilea. Ovšem ne všichni z naší diecéze se budou moci těchto oslav osobně zúčastnit. Právě proto se zrodila myšlenka diecézního dne, kdy spojíme husovské jubileum se vzpomínkou na prvního patriarchu. Obě osobnosti mají mnoho společného, i když mezi nimi leží propast věků. Proto autobusy, svážející poutníky i ze vzdálených míst, abychom byli

spolu. Abychom měli k sobě blízko. Abychom se sytili Božím slovem i dobrými věcmi, abychom prožili společné bohoslužby, aby se nezapomínalo ani na naše děti a vnoučata,

prostě – aby si každý přišel na své. Co všechno se tedy onu sobotu 13. června odehrávalo? Začalo to pietním setkáním u Památníku ThDr. Karla Farského v jeho rodném Škodějově. „Hled', Bože lásky, píseň

□□□

První přijímání

„Kam chceš nás, mistře, tam tě dovedem, pro učedníky tvoje nic není problém. Když loď, tedy dobrá, ty chceš na druhý břeh, my pojedeme s tebou, na nás je spoleh.“

Text písně, kterou si děti i dospělí mohli zazpívat při slavnosti prvního přijímání, nám připomněl, jak se někdy rádi spoléháme sami na sebe, na své vlastní schopnosti a dovednosti. Možná bychom mohli říct, že

tomu tak bylo i v neděli 21. června, kdy se v náboženské obci Červený Kostelec k prvnímu přijímání připravovalo hned šest dětí. Při zvuku varhan ke stolu Páně slavnostně kráčeli čtyři kluci a dvě holčičky, za nimi průvod uzavírali jejich bratr farář David Smetana spolu s bratrem biskupem Pavlem Pechancem. Děti krásně uměly Desatero, znaly odpověď na každou otázku, zpívaly, byly velice šťastné a hrdé, že nastala očekávaná chvíle prvního přijímání. Bratr farář je vedl ve svátosti pokání a bratr biskup pak v kázání promlouval o okamžicích, kdy my všichni se

díkůzdání věřící sbor chce tobě zapětí za tvého svědka, který bez váhání svůj život z víry dal ti k oběti.“

Úvodní sloka jedné z asi neznámějších husovských písní zahájila bohoslužby ve zcela zaplněném sboru dr. Farského ve Vysokém nad Jizerou. V Betlémské kapli naslouchalo Janu Husovi údajně až tři tisíce posluchačů. 270 účastníků vysokých bohoslužeb – včetně dětí – a řada duchovních v talárech se za účast nemuselo stydět. Bohoslužby sloužili společně br. patriarcha Tomáš Butta, královéhradecký biskup Pavel Pechanec a místní farář Vladimír Hraba. Výkladem Božího slova posloužila novoborská sestra farářka Eliška Raymanová. K důstojnému průběhu přispěl i zpěv písní doby Husovy v podání libereckého pěveckého sboru Levamentum.

Je pravdou, že nejen chlebem je živ člověk, ale hlavně slovem Božím; ovšem je také pravdou, že po bohoslužbách – a zvláště, když je poutník z daleka – kus chleba vylepšený smaženým řízkem a okurkou nemá chybu. Někdo se ovšem raději přikloní ke zdravé výživě plné vitamínů, jiný dokonce podlehe volání lákavých koláčů či jiných neméně přitažlivých roz-

ličných cukrářských produktů. To vše – a ještě mnohem více – se nabízel na farní zahradě z rukou obětavých sester. Obecenství stolu bylo vždy důležitým prvkem v budování

Pokračování na str. 4

□□□

Kněžské svěcení v Litovli

V sobotu 13. června proběhla v Husově sboru v Litovli slavnostní bohoslužba, při níž přijal svátost kněžského svěcení bratr farář Vlastimír Haltof. Bohoslužbu a obřad svěcení vedl olomoucký biskup bratr Rudolf Göbel spolu se spolusvětiteli z řad duchovních a laiků.

Naplňený kostel sester a bratří z NO v Litovli, ale i ze vzdálených míst republiky prožíval radost, že můžeme být přítomni tak vzácné události. Bohoslužbu nám zkrášlil náš pěvecký kroužek Koledníci se sborníkem Vlastimilem Nedomou za varhanního doprovodu Jitky Soldánové. Věříme, že bratr farář Vlastik, jak mu důvěrně říkáme, bude dobrý pastýř naší církve a povede nás, své ovečky, správnou cestou víry, lásky a naděje k Bohu. Vždyť jeho příkladná oběta-

vost a práce pro náš sbor je nevyčerpatelná. Kromě NO v Litovli sloužil čtyři roky v Hranicích na Moravě a Drahotuších. Spolu se svou manželkou, ses. farářkou Lucií Haltofovou, se snaží, aby do našeho sboru přicházela mladá generace a děti. V kroužku „Cvrček“ se děti formou her a soutěží seznamují se základy víry, církevním rokem i story našeho sboru. Pro nás starší jsou vždy zajímavé biblické hodiny.

někdy rádi necháváme ukolébat myšlenkou, že se nám nemůže nic stát, a spoustu věcí chceme řešit „po svém“. Naštěstí v našem snažení nikdy nejsme sami a na to bychom neměli zapomínat. Po slavnostní bohoslužbě rodiče dětí přizvali všechny zúčastněné na malé občerstvení. Všechno běželo tak, jak mělo, všichni se usmívali, a i když v tom byl veliký kus práce nás lidí, věděli jsme, že radost, kterou jsme mohli společně toto nedělní ráno prožít, ta už nebyla z rukou našich, a byli jsme za to vděční.

(obr. na str. 4) Jana Pechancová

Každou středu se scházíme k modlitbám na modlitebních večerech a v neděli po bohoslužbě se koná nedělní škola. Kromě pravidelných aktivit pořádáme řadu dalších akcí, na které zveme věřící z Husova sboru, ale i širší veřejnost.

Přejeme bratru faráři Vlastimíru Haltofovi do jeho kněžské služby, aby Hospodin žehnal jeho práci, aby ho posiloval a obdarovával svou milostí.

Alena Macková

Diecézní den...

Pokračování ze str. 3

společenství a nejinak tomu bylo na vysoké faře.

Účastníci ještě nestačili ochutnat všechna voňavá lákadla a již se nabízelo lákadlo nesrovnatelně těžšího kalibru – a sice vystoupení Alfreda Strejčka a Štěpána Raka v pořadu „Koncert pro Mistra Jana“. Podmanivým hlasem Alfreda Strejčka k nám promlouval sám Mistr Jan velice sugestivně a magická kytara Štěpána Raka podtrhovala opravdovost a nálehavost Husových myšlenek. Nebyl jsem určitě sám, komu při této konfrontaci s Mistrem Janem běhal

mráz po zádech. Pro děti, kterých nebylo málo, byl připraven v areálu farní zahrady zajímavý souběžný program. Největším magnetem pro ně bylo loutkové představení Divadla Rolnička Jarmily Enochové „Medvědí pohádky“.

Počasi, které po celé odpoledne dokazovalo, že stále ještě nelze úspěšně poroučet větru a dešti a že meteorologové nejsou neomylní, nakonec stejně ukázalo svou plačtivou tvář a loučení spokojených a po všech stránkách nasycených návštěvníků diecézního dne se odehrávalo za doprovodu nesmělých dešťových kapek. Jejich rytmus ovšem nabýval postupně na intenzitě – a misty při návratu

domů opravdu došlo i na předpovídané přívalové lijáky. Ale konání diecézního dne už ohrozit nemohly. Závěrem mého ohlednutí se sluší poděkovat Pánu Bohu za jeho Den, ve kterém jsme se směli radovat a kdy nám bylo dobře. Za společenství sester a bratří, za vzájemná sdílení, rozhovory. Poděkování patří královéhradecké diecézi především za finanční podporu, vysoké náboženské obci za vzornou organizaci a přípravu – a hejtmánovi Libereckého kraje Martinu Půtovi, který převzal nad tímto dnem svou záštitu.

Diecézní den 2015 byla první vlaštotka, sejdem se na diecézním dnu 2016? **Benjamin Mlýnek**

Německý prezident k připomínce M. J. Husa

(Dokončení rozhovoru ze str. 1 s br. biskupem Tonzarem)

Dokonce jsem si položil otázku, zda by vůbec Hus mohl akceptovat tolik slávy a připomínání. Snad ano, zasáhnou-li tyto akce alespoň jednoho člověka Kristovou zvěstí a Hus a jeho životní cesta k tomu přispějí.

• Kde bohoslužba probíhala?

Na symbolickém místě, a sice na ostrůvku v dominikánském klášteře, kde byl Hus vězněn. S prezidentem Gauckem jsme pak společně procházeli křížovou chodbu s kresbami, které připomínaly Husovo věznění.

• Účastnil jste se bohoslužeb za naši církve sám?

Byl jsem rád, že se bohoslužby zúčastnila i tábořská farářka ses. E. Červená s manželem. Kostniční si velmi váží naší aktivní účasti u nich. Po bohoslužbách mě už tradičně pozdravovali naši švýcařští bratři a sestry, kteří se aktivně účastní vzpomínkových akcí 6. 7. v Kostnici, a mnoho starostů z okolních měst a obcí. Překvapila mě i skupina skautů nesoucích název oddílu po M. Janu Husovi a držící pravdu.

• Celkově tedy návštěvu Kostnice hodnotíte pozitivně? Nelitujete, že jste se děle nemohl zdržet na zasedání církevního zastupitelstva?

Byl jsem nakonec rád, že jsem se do Kostnice přes časovou nedostatečnost dostal a aktivně přispěl k důstojné připomínce Husova života a díla. Sice jsem přes opětovné dotazy vůči naší jediné církevní škole na církevním zastupitelstvu nemohl HITS aktivně obhajovat a sdělovat, proč už 12 let vzdělává duchovní, kazatele i zájemce o teologii a pastorační, ale vše se stihnout nedá. A dotazy a připomínky prostě patří k životu, i k životu církve. Musím se s tím naučit žít. Důležitý je pro mě výsledek před Boží tváří a více než 400 vysokoškolsky vzdělaných odborníků, kteří ví, co je Bible, co znamená být křesťanem a za jakým účelem vznikla a působí Církev československá husitská.

Za rozhovor poděkovala K. Břeňová

ZPRÁVY

Z prvního přijímání v Červeném Kostelci

Legionářský marš

Československá obec legionářská, jednota Frýdek-Místek a Klub českých turistů vás zvou na III. legionářský marš, konaný v rámci oslav 100 let československých legií s podporou prezidenta republiky. Pochod proběhne v sobotu 25. července na trasách 10, 25 a 50 km. Start je v Bystřici n. Olší (Bowling) od 6 do 11 hodin, cíl v Nýdku (Hluchová-Kolibiska) od 10 do 20 h. Všechny trasy lze absolvovat pěšky nebo na kole, 10 km i na koni.

V 11 hodin na vrcholu Polední vlastenecké shromáždění s poctou čl. legionářům s připomínkou 600. výročí upálení Mistra Jana a Husi a jubilejní modlitba. Budete moci zhlédnout i doprovodnou obrazovou prezentaci na venkovních panelech. Za kámen donesený na Mohylu české státnosti získáte Šnejdárkův groš 3. ražby. V cíli obdržíte diplom, jídlo, pití a budete se moci zúčastnit i večerního táboráku.

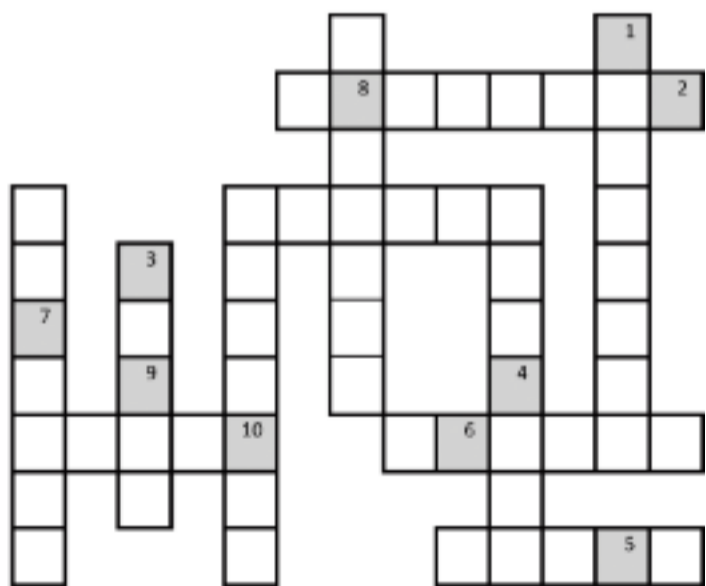
Odjezd autobusů je v 15, 18 a 21 h. Aktuální informace najdete na: www.snejdarek.ic.cz. **Petr Majer**

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

SMRT JANA KŘTITELE

Vpisujte do tabulky slova podle jejich počtu písmen (shora dolů a zleva doprava). Tajenku tvoří vyznačená písmenka.

8 písmen: Herodias, manželka
7 písmen: Herodes, Křtítel, poprava, požádat
6 písmen: nátlak, prorok
5 písmen: dcera, hlava, tanec

(Řešení z čísla 26: Víra uzdravuje.)

Jana Krajčířiková

Tábor Broučků 2015

Tradiční letní prázdninové setkání dětí se svými sourozenci, rodiči a prarodiči uprostřed krásné přírody v Krkonoších se koná ve Velké Úpě v týdnu od 8. do 15. srpna 2015. Téma: **biblické příběhy Starého a Nového zákona provázané osobností a životním příběhem Mistra Jana Husa.**

Letos jsme získali ubytování včetně plné penze za velmi výhodnou cenu! Zájemci, hlase se do 25. července. Podrobnější informace, dotazy a přihlášky směrujte na tel.: 321 722 944, mobil: 720 668 098, e-mail: krasava.machova@seznam.cz

Krasava Machová

Koncert v Pacově

Náboženská obec Pacov pořádá v neděli dne 26. července od 14 hodin v kapli v Domově seniorů, Malovcova 1080, **Koncert Komorního souboru Matoška k počtům Mistra Jana Husa.**

Zazní díla českých a světových skladatelů a skladby vlastní.

Srdečně zveme.

red

Křesťanské církve v Kostnici přijaly toto prohlášení k 600. výročí úmrtí Jana Husa 6. 7. 2015

„Členské církve ACK v Kostnici cítí spoluzodpovědnost za své předchůdce z 15. století v ještě nerozdělené části západní církve.

Litují bezpráví, kterého se na Janu Husovi a Jeronýmu Pražském při kostnickém koncilu v letech 1414 - 1418 dopustila církevní a politická moc.

Prosíme všechny, kterým jsou Jan Hus a Jeroným Pražský blízcí, o omluvu za porušení daného slova vůči oběma, za jejich zabítí a odmítnutí křesťanského pohřbu.

Nabízíme všem lidem ruku na usmíření a vyzýváme všechny křesťany, aby společně vyznávali Ježíše Krista, lásku, pokoj a pravdu.“

Spořilovský zvon Mistra Jana Husa

„Jsem vždycky rád, když mé zvony přinášejí radost.“

Petr R. Manoušek, zvonář

S radostí a hrdostí nad zdařilým dílem oznamujeme všem věřícím křesťanských církví, přátelům a všem spořilovským občanům radostnou zprávu, že 20. června byl instalován ve sboru ČČSH na Spořilově Spořilovský zvon Mistra Jana Husa (1415-2015) na památku 600. výročí jeho upálení v Kostnici.

Společným úsilím členů náboženské obce na Spořilově a štědrých dárců z řad přátel a příznivců se podařilo shromáždit potřebnou částku na realizaci projektu. Splnil se náš sen odhalit zvon do 6. července, kdy Mistr Jan Hus podstoupil na hranici kostnické obětí nejvyšší. Tvůrcem a zhotovitelem zvonu je významný umělec - mistr zvonářský Petr R. Manoušek, který věnoval velkou péči uměleckému návrhu a odbornému odlití zvonu a pořízení jeho důstojného podstavce pro umístění zvonu vedle oltáře v modlitebně.

Zveme vás srdečně do Sboru ČČSH na Spořilově každou druhou neděli (počítáno od 5. července) v 10.30 h k návštěvě sboru, prohlídce zvonu a vyslechnutí jeho ušlechtilého zvuku. (NO ČČSH na Spořilově, Praha 4 – Spořilov, Jihovýchodní VII, čp. 945/2, doprava: Metrem „C“ do stanice ROZTYLY nebo autobusem 135, 170, 213 a 293 do stanice „Nad pahorkem“).

Vladimír Prchlik

Slavnostní předvedení spořilovského zvonu s modlitbou proběhlo na červnové Sázavské pouti. Účastníci pouti si mohli zazvonit.

